

TARYBOS DIREKTYVA
dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės
96/61/EB
1996 m. rugsėjo 24 d.

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 130s straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi Sutarties 189c straipsnyje nustatytos tvarkos³,

1. kadangi Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslai ir principai, išdėstyti Sutarties 130r straipsnyje, yra taršos prevencija ir mažinimas bei, kiek įmanoma, jos šalinimas teikiant pirmenybę padarytos žalos atitaisymui prie taršos šaltinio ir protingam gamtos išteklių valdymui laikantis „teršėjas moka“ ir taršos prevencijos principų;
2. kadangi Penktoji aplinkos veikslių programa, kurios bendrus principus 1993 m. vasario 1 d. rezoliucijoje dėl Bendrijos politikos ir veikslių programos dėl aplinkos ir tvariosios plėtros⁴ patvirtino Taryba ir valstybių narių vyriausybės atstovai, susitikę Taryboje, teikia pirmenybę integruotai taršos kontrolei kaip svarbiai daliai siekiant tvaresnės pusiausvyros tarp žmogaus veiklos ir socialinės bei ekonominės plėtros ir išteklių bei gamtos sugebėjimo atsinaujinti;
3. kadangi integruotam požiūriui į taršos mažinimą įgyvendinti reikia imtis veikslių Bendrijos lygiu norint pakeisti ir papildyti esamus Bendrijos teisės aktus dėl taršos iš pramonės įmonių prevencijos ir kontrolės;
4. kadangi 1984 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 84/360/EEB dėl kovos su pramonės įmonių⁵ keliama tarša nustatė bendrus reikalavimus leidimui gauti prieš pradėdant eksploatuoti ar iš esmės pertvarkant tokius pramonės įrenginius, kurie gali teršti orą;
5. kadangi 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos⁶ kelia reikalavimą, kad būtų gautas leidimas toms medžiagoms išleisti;
6. kadangi Bendrija, priėmusi teisės aktus dėl kovos su oro tarša ir dėl pavojingų medžiagų išleidimo į vandenį prevencijos bei taršos mažinimo iki minimumo, nepriėmė atitinkamų Bendrijos teisės aktų, kurie užkirstų kelią teršalų išmetimui į dirvožemį arba sumažintų jį iki minimumo;
7. kadangi skirtingas požiūris į atskirai į orą, vandenį ar dirvožemį išmetamų teršalų kontrolę labiau gali skatinti teršalų kaitą tarp įvairių aplinkos terpių negu apsaugoti aplinką;
8. kadangi integruoto požiūrio į taršos kontrolę tikslas yra užkirsti kelią teršalų išmetimui į orą, vandenį ar dirvožemį visur, kur įmanoma, atsižvelgiant į atliekų tvarkymą, o ten, kur neįmanoma, - siekti jį sumažinti iki minimumo, kad būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis;
9. kadangi ši direktyva nustato bendras taršos integruotos prevencijos ir kontrolės taisykles; kadangi ji nustato priemones, reikalingas integruotai taršos prevencijai ir kontrolei įgyvendinti, kad būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis; kadangi integruotas požiūris į taršos kontrolę skatins tvariosios plėtros principo taikymą;

¹ OL C 311, 1993 11 17, p. 6 ir OL C 165, 1995 07 01, p. 9

² OL C 195, 1995 07 18, p.54

³ Europos Parlamento nuomonė 1994 12 14 (OL C 18, 1995 01 23, p. 96), Tarybos bendroji pozicija 1995 11 27 (OL C 87, 1996 03 25, p. 8) ir Europos Parlamento sprendimas 1996 05 22 (OL C 166, 1996 06 10)

⁴ OL C 138, 1993 05 17, p. 1

⁵ OL L 188, 1984 07 16, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)

⁶ OL L 129, 1976 05 18, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB

10. kadangi šios direktyvos nuostatų taikymas nepažeidžia 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo⁷ nuostatų; kadangi, jei leidimui išduoti reikia atsižvelgti į papildomą informaciją ar išvadas, gaunamas toliau taikant šią direktyvą, ši direktyva nedaro įtakos Direktyvos 85/337/EEB nuostatų vykdymui;
11. kadangi valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių, norėdamos garantuoti, kad i priede išvardintos pramoninės veiklos vykdytojas laikytųsi tam tikrų pagrindinių įsipareigojimų bendrų principų; kadangi pakaktų, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į tuos bendrus principus, nustatydamos leidimo išdavimo sąlygas;
12. kadangi, praėjus nustatytam laikotarpiui, kai kurios pagal šią direktyvą patvirtintos nuostatos turi būti taikomos esamiems įrenginiams, o kitos - nuo šios direktyvos įgyvendinimo dienos;
13. kadangi, norėdamos veiksmingiau ir kvalifikuočiau spręsti taršos problemas, veiklos vykdytojas turėtų atsižvelgti į aplinką visais požiūriais; kadangi apie tuos aspektus turėtų būti pranešta kompetentingai institucijai ar institucijoms taip, kad, prieš išduodamos leidimą, jos galėtų įsitikinti, jog buvo numatytos visos atitinkamos taršos prevencijos ar kontrolės priemonės; kadangi dėl labai skirtingos taikymo tvarkos gali skirtis aplinkos apsaugos ir visuomenės supratimo lygis; kadangi dėl to į prašymus leidimui gauti pagal šią direktyvą turėtų būti įtraukiami minimalūs duomenys;
14. kadangi visiškas leidimų išdavimo tvarkos ir sąlygų koordinavimas tarp kompetentingų institucijų sudaro sąlygas pasiekti aukščiausią aplinkos apsaugos lygį;
15. kadangi kompetentinga institucija ar institucijos išduos arba keis leidimą tik tada, kai bus nustatytos oro, vandens ir žemės integruotos apsaugos priemonės;
16. kadangi į leidimą turi būti įtraukiamos visos priemonės, reikalingos leidimo išdavimo sąlygoms įvykdyti, kad tomis priemonėmis būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis; kadangi, nepažeidžiant leidimų išdavimo tvarkos, tos priemonės taip pat gali būti bendri privalomi reikalavimai;
17. kadangi išmetamų teršalų ribinės vertės, parametrai arba lygiavertės techninės priemonės turėtų remtis geriausiais prieinamais gamybos būdais, nenurodant vieno konkretaus metodo ar technologijos ir atsižvelgiant į atitinkamos įmonės technines galimybes, jos geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas; kadangi visais atvejais leidimų išdavimo sąlygos apibrėžia tolimosios arba tarpvalstybinės taršos sumažinimo iki minimumo nuostatas ir garantuoja aukštą aplinkos apsaugos lygį;
18. kadangi pačios valstybės narės turi nuspręsti kaip galima būtų atsižvelgti į atitinkamo įrenginio technines galimybes, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas;
19. kadangi, jeigu aplinkos kokybės standartuose keliamos griežtesnės sąlygos už tas, kurias galima įvykdyti naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus, leidime, kartu su kitomis priemonėmis, turi būti nurodytos papildomos sąlygos, kurių galbūt reikės laikytis, kad būtų įgyvendinti aplinkos kokybės standartų nustatyti reikalavimai;
20. kadangi geriausi prieinami gamybos būdai laikui bėgant keičiasi, ypač atsižvelgiant į technikos pažangą, kompetentingos institucijos turi domėtis šią pažangą arba joms turi būti apie ją pranešama;
21. kadangi įrenginio pakeitimai gali padidinti taršą; kadangi todėl kompetentingai institucijai ar institucijoms turi būti pranešama apie visus pakeitimus, galinčius veikti aplinką; kadangi, iš esmės keičiant įrenginius, prieš tai turi būti gautas leidimas pagal šią direktyvą;
22. kadangi reikia periodiškai peržiūrėti, o prirėikus atnaujinti leidimų išdavimo sąlygas; kadangi, esant tam tikroms sąlygoms, jos bet kuriuo atveju bus peržiūrimos;
23. kadangi norint informuoti visuomenę apie įrenginių eksploatavimą ir jų galimą poveikį aplinkai bei siekiant garantuoti leidimų išdavimo viešumą visoje Bendrijoje, visuomenė privalo turėti galimybę, prieš priimant kokį nors sprendimą, gauti informaciją apie prašymus išduoti leidimus naujiems įrenginiams arba esminiems jų pakeitimams, apie pačius leidimus, jų atnaujinimą ir monitoringo duomenis;

⁷ OL L 175, 1985 07 05, p. 40.

24. kadangi išmetamų teršalų ir jų pagrindinių šaltinių inventorizacija laikytina svarbia priemone, leidžiančia palyginti teršiančias veiklos rūšis Bendrijoje; kadangi tokią inventorizaciją rengia Komisija, padedama reguliavimo komiteto;
25. kadangi informacijos apie geriausius prieinamus gamybos būdus plėtojimas ir keitimasis ja Bendrijos lygiu padės išlyginti techninius netolygumus Bendrijoje, paskatins Bendrijoje nustatytų ribinių verčių ir metodų platinimą visame pasaulyje ir padės valstybėms narėms veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą;
26. kadangi reguliariai reikia rengti ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą ir veiksmingumą;
27. kadangi ši direktyva skirta įrenginiams, kurie gali smarkiai teršti ir sukelti tarpvalstybinę taršą; kadangi tarpvalstybinės konsultacijos turi būti rengiamos tada, kai prašoma išduoti leidimus naujiems įrenginiams arba esminiams jų pakeitimams, kurie greičiausiai darys didelį neigiamą poveikį aplinkai; kadangi su prašymais, susijusiais su tokiais pasiūlymais arba esminiais pakeitimais, galės susipažinti valstybių narių, kurios gali būti veikiamos, visuomenė;
28. kadangi gali prireikti Bendrijos lygiu imtis veiksmų tam tikrų kategorijų įrenginių išmetamų teršalų ir teršalų, kuriems taikoma ši direktyva, ribinėms vertėms nustatyti; kadangi šias išmetamų teršalų ribines vertes pagal Sutarties nuostatas nustato Taryba;
29. kadangi šios direktyvos nuostatos taikomos nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl profesinės saugos ir sveikatos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas ir apimtis

Šios direktyvos tikslas yra pasiekti integruotą taršos, kurią sukelia I priede išvardintos veiklos rūšys, prevenciją ir kontrolę. Ji nustato priemones, įskaitant ir atliekų tvarkymo priemones, skirtas užkirsti kelią teršalų išmetimui į orą, vandenį ir žemę, kuris atsiranda dėl aukščiau nurodytos veiklos, arba, jei tai neįgyvendinama, jam mažinti siekiant aukšto aplinkos apsaugos lygio ir nepažeidžiant Direktyvos 85/337/EEB ir kitų atitinkamų Bendrijos nuostatų.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje:

1. „medžiaga“ yra bet koks cheminis elementas ir jo junginys, išskyrus radioaktyvias medžiagas, apibrėžtas Direktyvoje 80/836/Euratom⁸, ir genetiškai modifikuotus organizmus, apibrėžtus Direktyvose 90/219/EEB⁹ ir 90/220/EEB¹⁰;
2. „tarša“ yra žmonių veiklos sukeltas medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išmetimas į orą, vandenį ar žemę, kas gali kenkti žmogaus sveikatai arba aplinkai, daryti žalą materialiniam turtui arba kenkti ar trukdyti patogumams ir kitokiam įteisintam naudojimuisi aplinka;
3. „įrenginys“ yra stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede išvardintų veiklos rūšių, ir bet kuri kita tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai siejasi su toje vietoje vykdoma veikla, galinčia sukelti teršalų išmetimą ir taršą;
4. „esamas įrenginys“ reiškia veikiantį įrenginį arba, pagal teisės aktus, galiojusius iki šios direktyvos įsigaliojimo dienos, įrenginį, kuriam išduotas leidimas arba kuris, kompetentingos institucijos vertinimu, yra išsamaus prašymo leidimui gauti objektas, su sąlyga, jog toks įrenginys bus pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip po metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos;

⁸ Tarybos direktyva 80/836/Euratom 1980 07 15 papildanti direktyvas, kurios nustato pagrindines visuomenės apsaugos ir darbuotojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančio radiacijos pavojaus normas (OL L 246, 1980 09 17, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 84/467/EEB (OL L 265, 1984 10 05, p. 4)

⁹ Tarybos direktyva 90/219/EEB 1990 04 23 dėl riboto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų naudojimo (OL L 117, 1990 05 08, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 94/51/EB (OL L 297, 1994 11 18, p. 29)

¹⁰ Tarybos direktyva 90/220/EEB 1990 04 23 dėl apgalvoto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų išleidimo į aplinką (OL L 117, 1990 05 08, p. 15). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 94/15/EB (OL Nr. L 103, 1994 04 22, p. 20)

5. „teršalų išmetimas“ yra medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išleidimas iš įrenginio pavienių arba paskleistų šaltinių į orą, vandenį arba dirvą;
6. „išmetamų teršalų ribinės vertės“ yra išmetamų teršalų masė, išreikšta tam tikrais parametrais, koncentracija ir/arba lygis, kurio negalima viršyti per vieną arba kelis laiko tarpus. Taip pat galima nustatyti kai kurių medžiagų grupių, rūšių ar kategorijų, ypač tų, kurios išvardytos III priede, išmetimo ribines vertes.

Išmetamų medžiagų ribinės vertės paprastai nustatomos toje vietoje, kur teršalai išmetami iš įrenginio, neatsižvelgiant į jų sklaidą. Nepažeidžiant Direktyvos 76/464/EEB arba ją įgyvendinančių direktyvų, nustatant atitinkamo įrenginio išmetamų teršalų netiesioginio išleidimo į vandenį ribines vertes, gali būti atsižvelgiama į vandens valymo įrengimų veiksmingumą, su sąlyga, jog garantuojamas vienodas aplinkos apsaugos lygis ir jeigu tai nesukelia didesnės aplinkos taršos;

7. „aplinkos kokybės norma“ yra visuma reikalavimų, kuriuos turi tam tikru metu atitikti tam tikra aplinka arba jos konkreti dalis, kaip nurodyta Bendrijos teisės aktuose;

8. „kompetentinga institucija“ yra valdžios institucija ar institucijos arba organizacijos pagal valstybių narių teisinės nuostatos atsakingos už įsipareigojimų, atsirandančių įgyvendinant šią direktyvą, vykdymą;

9. „leidimas“ yra rašytinis sprendimas arba jo dalis (arba keli tokie sprendimai), leidžiantis eksploatuoti visą įrenginį arba jo dalį, nustatant tam tikras sąlygas, garantuojančias, kad įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus. Leidimas gali būti taikomas toje pačioje vietoje vienam arba keliems įrenginiams ar jų dalims, kuriuos eksploatuoja tas pats veiklos vykdytojas;

10.

a) „eksploatavimo pakeitimas“ yra įrenginio pobūdžio ar jo funkcijų pakeitimas arba išplėtimas, kurie gali turėti įtakos aplinkai;

b) „esminis pakeitimas“ yra eksploatavimo pakeitimas, kuris, kompetentingos institucijos nuomone, gali turėti didelį neigiamą poveikį žmonėms arba aplinkai;

11. „geriausias prieinamas gamybos būdas“ yra veiksmingiausias ir pažangiausias veiklos ir jos vykdymo metodų plėtojimo pakopa, kuri rodo, ar tam tikras gamybos būdas praktiškai iš esmės gali būti pagrindu nustatant išmetamų teršalų ribines vertes, skirtas teršalų išmetimo prevencijai, o jei tai neįmanoma, - bendrai mažinti teršalų išmetimą ir jų poveikį visai aplinkai:

- „gamybos būdas“ yra tiek naudojama technologija, tiek ir būdas, kuriuo įrenginys suprojektuotas, pastatytas, aptarnaujamas, eksploatuojamas ir uždaromas,

- „prieinamas“ gamybos būdas yra gamybos būdas, išplėtotas tokiu mastu, kuris leidžia jį įgyvendinti atitinkamame pramonės sektoriuje, esant ekonomiškai ir techniškai tinkamoms sąlygoms, atsižvelgiant į kaštus ir pranašumą nepaisant to, ar tas gamybos būdas naudojamas arba kuriamas konkrečioje valstybėje narėje ar ne, jei tik jis yra prieinamas veiklos vykdytojui,

- „geriausias“ yra veiksmingiausias, siekiant aukšto visos aplinkos apsaugos lygio.

nt geriausią prieinamą gamybos būdą, ypatingą dėmesį reikėtų atkreipti į IV priede išvardintas aplinkybes

„veiklos vykdytojas“ yra bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja arba kontroliuoja įrenginį arba, jei tai numato nacionaliniai teisės aktai, kuriam yra suteikti ekonominiai įgaliojimai spręsti įrenginio techninius klausimus.

3 straipsnis

Bendrieji principai, taikomi veiklos vykdytojo pagrindiniams įsipareigojimams

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad kompetentingos institucijos garantuotų tokių įrenginių eksploatavimą, kad

- a) būtų imamosi visų atitinkamų taršos prevencijos priemonių ypač taikant geriausią prieinamą gamybos būdą;
- b) nebūtų sukeliama didelė tarša;
- c) būtų vengiama atliekų susidarymo pagal 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 75/442/EEB dėl atliekų¹¹; jei atliekos susidaro, kad jos būtų panaudojamos, o jei tai techniškai ir ekonomiškai neįmanoma, - šalinamos stengiantis išvengti bet kokio poveikio aplinkai arba jį mažinant;

¹¹ OL L 194, 1975 07 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)

- d) energija būtų naudojama efektyviai;
- e) būtų imamasi reikiamų priemonių išvengti avarių ir jų padariniams apriboti;
- f) būtų imamasi reikiamų priemonių išvengti kokios nors taršos grėsmės ir kad būtų atkuriamą veiklos vietos būklė, kol veikla bus visiškai nutraukta.

Siekiant įgyvendinti šį straipsnį, valstybėms narėms pakanka garantuoti, kad kompetentingos institucijos, nustatydamos leidimo sąlygas, atsižvelgtų į šiame straipsnyje nurodytus bendruosius principus.

4 straipsnis

Leidimai naujiems įrenginiams

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad nė vienas naujas įrenginys nebūtų eksploatuojamas be leidimo, išduodamo pagal šią direktyvą, nepažeidžiant 1988 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyvoje 88/609/EEB dėl tam tikrų teršalų išmetimo į orą iš didelių kurą deginančių įmonių apribojimo¹² numatytų išimčių nuostatų.

5 straipsnis

Leidimų išdavimo reikalavimai esamiems įrenginiams

1. Valstybės narės, nepažeisdamos konkrečių Bendrijos teisės aktų, imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 6 ir 8 straipsnių reikalavimais arba atitinkamai peržiūredamos ir, prireikus, atnaujindamos sąlygas, pasirūpintų leidimais, kad ne vėliau kaip po aštuonerių metų nuo tos dienos, kai įsigaliojo ši direktyva, esami įrenginiai dirbtų pagal 3, 7, 9, 10 ir 13 straipsnių, 14 straipsnio pirmosios ir antrosios įtraukų bei 15 straipsnio 2 dalies reikalavimus.
2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių taikyti 1, 2, 11, 12 straipsnių, 14 straipsnio trečiosios įtraukos ir 15 straipsnio 1, 3 bei 4 dalių, 16, 17 straipsnių ir 18 straipsnio 2 dalies nuostatas esamiems įrenginiams nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

6 straipsnis

Prašymai leidimams gauti

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad prašymuose leidimui gauti, pateikiamuose kompetentingai institucijai, būtų nurodyta:
 - įrenginys ir jo veiklos rūšys,
 - įrenginio naudojamos arba gaminamos žaliavos ir pagalbinės medžiagos, kitos medžiagos ir energija,
 - įrenginio išmetamų teršalų šaltiniai,
 - įrenginio vietos sąlygos,
 - numatoma iš įrenginio į kiekvieną terpę išmetamų teršalų kilmė ir kiekis, taip pat nustatytas išmetamų teršalų pastebimas poveikis aplinkai,
 - siūloma technologija ir kiti metodai teršalų išmetimo iš įrenginio prevencijai arba, jeigu tai neįmanoma, mažinimui,
 - jei būtina, priemonės, neleidžiančios atliekoms įrenginyje susidaryti, ir priemonės joms panaudoti,
 - tolesnės priemonės veiklos vykdytojo pagrindinių įsipareigojimų bendriesiems principams, numatytiems 3 straipsnyje, vykdyti,
 - priemonės teršalų išmetimo į aplinką monitoringui.

Į prašymą išduoti leidimą taip pat turi būti įtraukiama ne techninio pobūdžio aukščiau esančiose įtraukose nurodytos detalios informacijos santrauka.

2. Jei informacija, pateikta pagal reikalavimus, numatytus Direktyvoje 85/337/EEB, arba saugos ataskaita, parengta pagal 1982 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvą 82/501/EEB dėl tam tikroje gamybinėje veikloje vykstančių didelių avarių pavojų¹³, arba kokia nors kita informacija,

¹² OL L 336, 1988 12 07, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/656/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 59)

¹³ OL L 230, 1982 08 05, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)

kurios reikalaujama pagal kitus teisės aktus, atitinka kurį nors šio straipsnio reikalavimą, tą informaciją galima įtraukti į prašymą arba ją prie jo pridėti.

7 straipsnis

Integruotas leidimų išdavimo būdas

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad, kai yra kompetentingos kelios institucijos, leidimų išdavimo sąlygos ir tvarka būtų visiškai koordinuojama siekiant garantuoti visų kompetentingų institucijų naudojamą efektyvų integruotą šios tvarkos taikymo būdą.

8 straipsnis

Sprendimai

Nepažeisdama kitų nacionaliniuose arba Bendrijos teisės aktuose nurodytų reikalavimų, kompetentinga institucija išduoda leidimą, kuriame yra nurodytos sąlygos, garantuojančios, kad įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus, o jei taip nėra, atsisako išduoti leidimą.

Į visus išduotus ir pakeistus leidimus turi būti įtraukiama detali informacija apie oro, vandens ir žemės apsaugos priemones, kurių buvo imtasi, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

9 straipsnis

Leidimo sąlygos

1. Siekdamas aukšto aplinkos apsaugos lygio saugant orą, vandenį ir žemę, valstybės narės garantuoja, kad į leidimą būtų įtraukiamos visos priemonės, reikalingos 3 ir 10 straipsnių leidimų išdavimo reikalavimams įvykdyti.
2. Išduodant leidimą naujam įrenginiui arba esminiam jo pakeitimui, jeigu yra taikytinas Direktyvos 85/337/EEB 4 straipsnis, atsižvelgiama į visą gautą svarbią informaciją arba kokią nors padarytą išvadą pagal tos direktyvos 5, 6 ir 7 straipsnius.
3. Į leidimą įtraukiamos teršalų išmetimo ribinės vertės, ypač teršalų, išvardintų III priede, kurie gali būti dideliais kiekiais išmetami iš atitinkamo įrenginio, atsižvelgiant į jų savybes ir į galimybę pernešti taršą iš vienos terpės į kitą (vandenį, orą ir žemę). Jeigu būtina, į leidimą įtraukiami atitinkami reikalavimai dirvožemio ir požeminių vandenų apsaugai užtikrinti ir įrenginyje susidarančių atliekų tvarkymo priemonės. Prireikus, ribinės vertės gali būti pridedamos arba pakeičiamos lygiaverčiais parametrais arba techninėmis priemonėmis.
Pagal šią straipsnio dalį nustatant teršalų išmetimo ribines vertes I priede su paantrašte 6.6 išvardintiems įrenginiams, atsižvelgiama į praktinius sumetimus, atitinkančius šių įrenginių kategorijas.
4. Nepažeidžiant 10 straipsnio, teršalų išmetimo ribinės vertės ir lygiaverčiai parametrai bei techninės priemonės, nurodytos 3 šio straipsnio dalyje, yra grindžiamos geriausiais prieinamais gamybos būdais, nenustatant kokio nors vieno metodo ar konkrečios technologijos, bet atsižvelgiant į atitinkamo įrenginio technines galimybes, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas. Visais atvejais į leidimo sąlygas įtraukiamos nuostatos dėl tolimosios arba tarpvalstybinės taršos sumažinimo iki minimumo, kurios garantuotų aukštą aplinkos apsaugos lygį.
5. Leidime nurodomi teršalų išmetimo monitoringo reikalavimai, konkrečiai nusakantys matavimo metodologiją ir dažnumą, vertinimo tvarką ir įsipareigojimą pateikti kompetentingai institucijai duomenis, reikalingus patikrinti, ar yra laikomasi leidimo sąlygų.
I priede su paantrašte 6.6. išvardintiems įrenginiams šioje straipsnio dalyje nurodytose priemonėse galima atsižvelgti į kaštus ir privalumus.
6. Leidime nurodomos priemonės, susijusios su kitomis, neįprastomis eksploataavimo sąlygomis. Taigi, jeigu yra pavojus, kad aplinka bus veikiamą, įtraukiamos atitinkamos eksploataavimo pradžios, alsuoklių gedimų, trumpų sustabdymų ir galutinio veiklos nutraukimo nuostatos.
Leidime taip pat gali būti numatytos laikinos išlygos 4 šio straipsnio daliai, jeigu kompetentingos institucijos patvirtintame rekonstrukcijos plane garantuojama, kad šie reikalavimai bus įgyvendinti per šešis mėnesius, ir jeigu projekto išdava yra taršos sumažinimas.
7. Leidime pagal šią direktyvą gali būti pateikiamos kitos specialiosios priemonės, kokias valstybė narė arba kompetentinga institucija gali laikyti tinkamomis.

8. Nepažeisdamos įsipareigojimo pagal šią direktyvą įgyvendinti leidimų išdavimo tvarką, valstybės narės gali nustatyti tam tikrus reikalavimus bendrose privalomose taisyklėse atskiroms įrenginių kategorijoms, užuot įtraukusios juos į atskirų leidimų sąlygas, jeigu garantuojami integruoti tokios tvarkos taikymo būdai ir lygiavertis aukštas aplinkos apsaugos lygis.

10 straipsnis

Geriausi prieinami gamybos būdai ir aplinkos kokybės normos

Jeigu aplinkos kokybės normos reikalauja griežtesnių sąlygų už tas, kurios įvykdomos naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus, leidime, turi būti reikalaujama imtis papildomų priemonių, nepažeidžiant kitų priemonių, kurių galima imtis siekiant įvykdyti aplinkos kokybės normas.

11 straipsnis

Geriausių prieinamų gamybos būdų raida

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija stebės geriausių prieinamų gamybos būdų raidą arba kad jai bus apie tai pranešama.

12 straipsnis

Veiklos vykdytojų daromi įrenginių pakeitimai

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad veiklos vykdytojas praneštų kompetentingoms institucijoms apie bet kokius planuojamus įrenginio eksploatavimo pakeitimus, kaip nurodyta 2 straipsnio 10 dalies a punkte. Prireikus, kompetentingos institucijos atnaujina leidimą arba sąlygas.
2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad veiklos vykdytojas, eksploatuodamas įrenginį, nepadarytų jokio esminio pakeitimo pagal 2 straipsnio 10 dalies b punktą neturėdamas leidimo, išduoto pagal šią direktyvą. Prašymas išduoti leidimą ir kompetentingos institucijos sprendimas turi būti taikomi toms įrenginio dalims ir tiems 6 straipsnyje išvardintiems aspektams, kuriuos gali paveikti pakeitimas. Atitinkamos 3, 6-10 straipsnių ir 15 straipsnio 1, 2 bei 4 dalių nuostatos taikomos su atitinkamais pakeitimais.

13 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas leidimo sąlygų peržiūrėjimas ir atnaujinimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad kompetentingos institucijos periodiškai peržiūrėtų ir prireikus atnaujintų leidimo sąlygas.
2. Peržiūrima bet kuriuo atveju, jeigu:
 - įrenginio keliama tarša yra tokia didelė, kad leidime įrašytos teršalų išmetimo ribinės vertės turi būti peržiūrimos arba naujos ribinės vertės turi būti įrašomos į leidimą,
 - geriausių prieinamų gamybos būdų esminiai pakeitimai leidžia gerokai sumažinti teršalų išmetimą be pernelyg didelių išlaidų,
 - eksploatavimo proceso arba veiklos saugai reikia naudoti kitas technologijas,
 - to reikalaujama Bendrijos arba nacionalinių teisės aktų naujose nuostatose.

14 straipsnis

Leidimo sąlygų vykdymas

Valstybės narės imasi priemonių garantuoti, kad:

- veiklos vykdytojas, eksploatuodamas įrenginį, vykdytų leidimo sąlygas,
- veiklos vykdytojas reguliariai praneštų kompetentingai institucijai apie teršalų išmetimo monitoringo rezultatus ir nedelsdamas praneštų apie kiekvieną incidentą ar avariją, darančią poveikį aplinkai,
- įrenginių naudotojai suteiktų kompetentingos institucijos atstovams reikiamą pagalbą, leidžiančią tikrinti įrenginį, paimti mėginius ir rinkti visą informaciją, reikalingą savo pareigoms pagal šią direktyvą atlikti.

15 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir visuomenės dalyvavimas leidimų išdavimo procedūroje

1. Nepažeisdamos 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyvos 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką¹⁴, valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad prašymai išduoti leidimus naujiems įrenginiams arba esminiems jų pakeitimams kuri laiką būtų prieinami visuomenei, kad ši galėtų pareikšti savo nuomonę prieš kompetentingai institucijai priimančią sprendimą.
Tas sprendimas, į kurį įtraukiamas bent jau leidimo nuorašas ir visi kiti leidimo atnaujinimai, turi būti padarytas prieinamas visuomenei.
2. Išleidimo monitoringo rezultatai, kaip reikalaujama 9 straipsnyje nustatytose leidimų išdavimo sąlygose ir kaip numato kompetentinga institucija, turi būti padaryti prieinami visuomenei.
3. Remdamasi valstybių narių pateiktais duomenimis, Komisija kas treji metai išleidžia pagrindinių išmetamų teršalų ir atitinkamų jų šaltinių aprašą. Komisija nustato procedūrą ir minimalią informaciją, kurią reikia perduoti 19 straipsnyje nurodyta tvarka.
Ta pačia tvarka Komisija gali siūlyti priemones, garantuojančias duomenų apie pirmojoje pastraipoje nurodytą išmetamų teršalų aprašą ir duomenų iš kitų registrų bei duomenų šaltinių apie išmetamus teršalus tarpusavio palyginimo ir papildymo galimybę.
4. 1, 2 ir 3 straipsnio dalims taikomi Direktyvos 90/313/EEB 3 straipsnio 2 ir 3 dalių apribojimai.

16 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Siekdamas keistis informacija, valstybės narės imasi reikiamų priemonių ir kas treji metai, o pirmą kartą per 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, siunčia Komisijai turimus duomenis apie ribines vertes, nustatytas konkrečioms veiklos kategorijoms pagal I priedą ir, prireikus, duomenis apie geriausius prieinamus gamybos būdus, kuriais remiantis tos vertės nustatomos, ypač laikantis 9 straipsnio. Vėliau duomenys papildomi šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.
2. Komisija organizuoja keitimąsi informacija tarp valstybių narių ir atitinkamų pramonės šakų apie geriausius prieinamus gamybos būdus, su jais susijusį monitoringą ir jų pokyčius. Komisija kas treji metai paskelbia keitimosi informacija rezultatus.
3. Ataskaitos apie šios direktyvos įgyvendinimą ir jos veiksmingumą, lyginant su kitais Bendrijos aplinkos apsaugos dokumentais, rengiamos Direktyvos 91/692/EEB 5 ir 6 straipsniuose nustatyta tvarka. Pirmoji ataskaita pateikiama po trejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, kaip nurodyta 21 straipsnyje. Komisija pateikia ataskaitą Tarybai, jei reikia, pridėda pasiūlymus.
4. Valstybės narės steigia arba nurodo instituciją ar institucijas, atsakingas už keitimąsi informacija pagal 1, 2, ir 3 straipsnio dalis ir apie tai praneša Komisijai.

17 straipsnis

Tarpvalstybinis poveikis

1. Jeigu valstybė narė žino, kad kokio nors įrenginio eksploatavimas gali turėti didelį neigiamą poveikį kitos valstybės narės aplinkai, arba jeigu valstybė narė, kuri gali būti stipriai paveikta, to prašo, valstybė narė, kurios teritorijoje buvo pateiktas prašymas leidimui gauti pagal 4 straipsnį arba 12 straipsnio 2 dalį, perduoda pagal 6 straipsnį pateiktą informaciją tai kitai valstybei narei tuo pat metu, kada ji suteikia savo piliečiams galimybę susipažinti su šia informacija. Tokia informacija yra pagrindas visų konsultacijų, kurios reikalingos dvišaliams valstybių narių santykiams, grindžiamiems abipusiškumu ir lygiateisiškumu, palaikyti.
2. Palaikydamos dvišalius santykius, valstybės narės pasirūpina, kad 1 šio straipsnio dalyje nurodytais atvejais tos valstybės narės, kuri gali būti paveikta, visuomenei būtų padaryti prieinami prašymai, kad ji turėtų teisę pareikšti savo nuomonę prieš kompetentingai institucijai priimančią savo sprendimą.

18 straipsnis

Bendrijos teršalų išmetimo ribinės vertės

1. Komisijos siūlymu, Taryba nustato teršalų išmetimo ribines vertes Sutartyje nurodyta tvarka:

¹⁴ OL L 158, 1990 06 23, p. 56

- I priede išvardintų įrenginių kategorijoms, išskyrus sąvartynus, kurias įvardija to priedo 5.1 ir 5.4 kategorijos ir
 - III priede išvardintoms teršiančioms medžiagoms, dėl kurių reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, ypač keičiantis informacija, kaip apibrėžta 16 straipsnyje.
1. Jeigu Bendrijos teršalų išmetimo ribinės vertės pagal šią direktyvą nenustatytos, I priede išvardytiems įrenginiams taikomos atitinkamos teršalų išmetimo ribinės vertės, nustatytos II priede išvardytose direktyvose ir kituose Bendrijos teisės aktuose, kaip minimalios ribinės vertės pagal šią direktyvą.
- Nepažeisdama šios direktyvos reikalavimų, Taryba, Komisijos siūlymu, Sutartyje nurodyta tvarka nustato techninius reikalavimus, taikytinus sąvartynams, įvardytiems I priedo 5.1 ir 5.4 kategorijomis.

19 straipsnis

15 straipsnio 3 dalyje nurodytos Komiteto darbo tvarka

Komisijai padeda komitetas, sudarytas iš valstybių narių atstovų, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių reikia imtis, planą. Komitetas savo nuomonę dėl plano pareiškia per laiką, kurį nustato pirmininkas, priklausomai nuo reikalo skubumo. Tuo atveju, kai sprendimą Taryba turi priimti Komisijos siūlymu, nuomonė turi būti priimama balsų dauguma, kaip nurodyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Komitete esančių valstybių narių atstovų balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

Komisija priima pasiūlytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

Jeigu numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių reikia imtis. Taryba priima sprendimą nustatytąja balsų dauguma.

Jeigu, gavusi pasiūlymą, Taryba per trijų mėnesių laikotarpį nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones priima Komisija.

20 straipsnis

Pereinamosios nuostatos

1. Direktyvos 84/360/EEB nuostatos, Direktyvos 76/464/EEB 3, 5, straipsnių 6 straipsnio 3 dalies ir 7 straipsnio 2 dalies nuostatos bei atitinkamos nuostatos dėl leidimų išdavimo sistemų II priede išvardytose direktyvose taikomos nepažeidžiant Direktyvoje 88/609/EEB numatytų išimčių esamų įrenginių veiklos rūšims, išvardytoms I priede, tol, kol kompetentingos institucijos imsis priemonių, kurių reikalaujama šios direktyvos 5 straipsnyje.
 2. Atitinkamos šio straipsnio 1 dalyje išvardytų direktyvų nuostatos dėl leidimų išdavimo sistemų, netaikomos įrenginiams, kurie yra nauji I priede išvardytoms veiklos rūšims šios direktyvos įsigaliojimo dieną.
 3. Direktyva 84/360/EEB panaikinama praėjus 11 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos. Kai tik kokiam nors įrenginiui imama taikyti 4, 5 arba 12 straipsniuose numatytas priemones, šioje direktyvoje aprašomiems įrenginiams daugiau nebegalioja Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis.
- Komisijos siūlymu, Taryba, prireikus, daro pataisas II priede išvardytų direktyvų atitinkamose nuostatose, siekdama jas suderinti su šios direktyvos reikalavimais iki bus panaikinta pirmojoje pastraipoje nurodyta Direktyva 84/360/EEB.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip po trijų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo, priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokią nuorodą daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių įstatymų nuostatų tekstus.

22 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 20-tąją jos paskelbimo dieną.

23 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1996 m. rugsėjo 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. Fitzgerald

I PRIEDAS

1 STRAIPSNYJE NURODYTŲ PRAMONINĖS VEIKLOS RŪŠIŲ KATEGORIJOS

1. Ši direktyva netaikoma įrenginiams ar jų dalims, kurie yra naudojami naujiems gaminiams ir procesams tirti, plėtoti ir bandyti.
2. Žemiau pateikti pereinamumo dydžiai nusako gamybos pajėgumus arba našumą. Jei vienas veiklos vykdytojas vykdo keletą rūšių, išvardytų su viena paantrašte, veiklą tame pačiame įrenginyje arba toje pačioje vietoje, tokių veiklos rūšių pajėgumai sudedami.

1. Energetikos pramonė

- 1.1. Kurą deginantys įrenginiai, kurių nominalus šiluminis našumas didesnis kaip 50 MW¹⁵;
- 1.2. Naftos ir dujų perdirbimo įrenginiai;
- 1.3. Kokso krosnys;
- 1.4. Anglies dujų fiksavimo ir suskystinimo įrenginiai;

2. Metalų gamyba ir apdirbimas

- 2.1. Metalų rūdos (įskaitant sulfidinę rūdą) kalcinavimo arba kaitinimo įrenginiai,
- 2.2. Įrenginiai ketui arba plienui (pirminio arba antrinio lydymo), įskaitant nepertraukiamą liejimą, gaminti, kurių pajėgumas didesnis kaip 2,5 tonų per valandą;
- 2.3. Juodųjų metalų apdirbimo įrenginiai:
 - a) karšto valcavimo staklės, kurių pajėgumas didesnis kaip 20 tonų plieno per valandą;
 - b) kalvės, turinčios kūjus, kurių kiekvieno energija didesnė kaip 50 kilodžaulių ir kurių kalingumas didesnis kaip 20 MW;
 - c) įrenginiai, skirti dengimui apsauginėmis lydyto metalo dangomis, kurių įkrova didesnė kaip 2 tonos plieno per valandą;
- 2.4. Juodųjų metalų liejyklos, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną;
- 2.5. Įrenginiai
 - a) neapdirbtiems spalvotiesiems metalams iš rūdos, koncentratų arba antrinių žaliavų gaminti naudojant metalurginius, cheminius arba elektrolitinius procesus;
 - b) spalvotiesiems metalams, įskaitant regeneruotus produktus (taurinimas, liejimas, ir kt.), lydyti, įskaitant legiravimą, kai švino ir kadmio lydymo pajėgumas didesnis kaip 4 tonas per valandą, o visų kitų metalų - 20 tonų per valandą;
- 2.6. Įrenginiai, kurių dengimo vonių tūris didesnis kaip 30 m³, metalų ir plastinių medžiagų paviršiams apdoroti elektrolizės arba cheminiais procesais.

3. Naudingųjų iškasenų pramonė

- 3.1. Įrenginiai, cemento klinkeriui gaminti rotacinėse krosnyse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 500 tonų per dieną, arba kalkėms rotacinėse krosnyse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną, arba kitose aukštakrosnėse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną;
- 3.2. Įrenginiai asbestui ir produktams iš asbesto gaminti;
- 3.3. Įrenginiai, stiklui, įskaitant ir stiklo pluoštą, kurių lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną, gaminti;
- 3.4. Įrenginiai mineralinėms medžiagoms lydyti, įskaitant mineralinio pluošto gamybą, kurių lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną;
- 3.5. Įrenginiai keraminiams gaminiams degimo būdu gaminti, ypač stogų čerpėms, plytom, ugniai atsparioms plytom, čerpėms, molio dirbiniais arba porcelianui, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną ir/arba kurių degimo krosnies pajėgumas didesnis kaip 4 m³, o vienos krosnies džiovinimo talpa didesnė kaip 300 kg/m³;

4. Chemijos pramonė

Gamyba pagal šioje dalyje apibrėžtą veiklos rūšių kategorijas yra medžiagų arba medžiagų grupių, išvardytų 4.1 ir 4.6 antraštėse, pramoninio masto gamyba chemiškai jas perdirbant.

- 4.1. Chemijos įrenginiai pagrindinėms organinėms cheminėms medžiagoms gaminti:
 - a) angliavandeniliams (linijiniams arba cikliniams; sotiesiems arba nesotiesiems, alifatiniais arba aromatiniais);
 - b) deguonies turintiems organiniams junginiams: alkoholiui, aldehidams, ketonams, karboksirūgščiai, esteriams, acetatams, eteriams, peroksidams, epoksidinėms dervoms;

¹⁵ Direktyvos 88/609/EEB esminiai reikalavimai esamoms įmonėms taikomi iki 2003 12 31

- c) sieros turintiems organiniams junginiams;
 - d) azoto turintiems organiniams junginiams: aminams, amidams, nitrozo ir nitro junginiams, arba nitratams, nitrilams, cianatams, izocianatams;
 - e) fosforo turintiems organiniams junginiams;
 - h) halogenintiems angliavandeniliams;
 - g) metalo organiniams junginiams;
 - h) bazinėms plastinėms medžiagoms (polimeriniam sintetiniam pluoštui ir pluoštui, turinčiam celiuliozės);
 - i) sintetiniam kaučiukui;
 - j) dažikliams ir pigmentams;
 - k) paviršinio aktyvumo agentams ir medžiagoms;
- 4.2. Chemijos įrenginiai pagrindinėms neorganinėms cheminėms medžiagoms gaminti:
- a) dujoms - amoniakui, chlorui arba vandenilio chloridui, fluorui arba vandenilio fluoridui, anglies oksidams, sieros turintiems junginiams, azoto oksidams, vandeniliui, sieros dioksidui, karbonilo chloridui (fosgeniui) ir kt.;
 - b) rūgštims - chromo rūgščiai, fluoro vandenilio rūgščiai, fosforo rūgščiai, azoto rūgščiai, druskos rūgščiai, sieros rūgščiai, oleumui, sulfitinėms rūgštims ir kt.;
 - c) bazėms - amonio hidroksidui, kalio hidroksidui, natrio hidroksidui ir kt.;
 - d) druskoms - amonio chloridui, kalio chloratui, kalio karbonatui, natrio karbonatui, perboratui, sidabro nitratui ir kt.;
 - e) ne metalams, metalo oksidams arba kitiems neorganiniams junginiams - kalcio karbidui, siliciui, silicio karbidui ir kt.;
- 4.3. Chemijos įrenginiai fosforo, azoto arba kalio trąšoms (paprastoms ar kompleksinėms) gaminti;
- 4.4. Chemijos įrenginiai pagrindiniams augalų apsaugos produktams ir biocidams gaminti;
- 4.5. Įrenginiai, kuriuose pagrindiniams farmacijos produktams gaminti naudojami cheminiai arba biologiniai būdai;
- 4.6. Chemijos įrenginiai sprogmenims gaminti;

5. Atliekų tvarkymas

Nepažeidžiant Direktyvos 75/442/EEB 11 straipsnio arba 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų¹⁶ 3 straipsnio.

5.1. Įrenginiai pavojingoms atliekoms šalinti arba joms panaudoti, kaip nustatyta sąraše, nurodytame Direktyvos 91/689/EEB 1 straipsnio 4 dalyje, kaip apibrėžta Direktyvos 75/442/EEB II A ir II B (veiklos rūšys R1, R5, R6, R8 ir R9) prieduose ir 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvoje 75/439/EEB dėl panaudotų naftos produktų pašalinimo¹⁷, kai pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną;

5.2. Įrenginiai buitinėms atliekoms deginti, kaip apibrėžta 1989 m. birželio 8 d. Tarybos direktyvoje 89/369/EEB dėl naujų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos prevencijos¹⁸ ir 1989 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvoje 89/429/EEB dėl esamų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos¹⁹, kai pajėgumas didesnis kaip 3 tonos per valandą;

5.3. Įrenginiai nepavojingoms atliekoms šalinti, kaip apibrėžta Direktyvos 75/442/EEB II A priede su paantraštemis D8 ir D9, kai pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną;

5.4. Sąvartynai, priimančys daugiau negu 10 tonų atliekų per dieną, arba kurių bendras pajėgumas didesnis kaip 25 000 tonų, išskyrus neaktyvių atliekų sąvartynus;

6. Kitos veiklos rūšys

6.1. Pramonės įmonės, kuriose gaminama:

- a) celiuliozė iš medienos arba kitų pluoštinių medžiagų,
- b) popierius ir kartonas, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną;

¹⁶ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 94/31/EB (OL L 168, 1994 07 02, p. 28)

¹⁷ OL L 194, 1975 07 25, p. 23). Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)

¹⁸ OL L 163, 1989 06 14, p. 32

¹⁹ OL L 203, 1989 07 15, p. 50

6.2. Įmonės, kuriose atliekamas pirminis pluošto arba tekstilės apdorojimas (plovimas, balinimas, merserizavimas) arba dažymas ir kurių apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų pluošto per dieną;

6.3. Kailių ir odų rauginimo įmonės, kurių apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 12 tonų gatavos produkcijos per dieną;

6.4. a) skerdyklos, kurių skerdenos gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną,

b) įmonės, kuriose apdorojamos ir perdirbamos maisto produktams gaminti skirtos:

- gyvulinės žaliavos (išskyrus pieną), kurių galutinio produkto gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną,

- augalinės žaliavos, kurių galutinio produkto gamybos pajėgumas didesnis kaip 300 tonų per dieną (ketvirčio vidurkis),

c) pieno apdorojimo ir perdirbimo įmonės, kuriose per dieną pagaminama daugiau kaip 200 tonų pieno (metinis vidurkis);

6.5. Gyvulių skeletų ir atliekų šalinimo arba perdirbimo įrenginiai, kurių darbo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną;

6.6. Intensyvaus paukščių arba kiaulių auginimo įrenginiai, kuriuose yra daugiau kaip:

a) 40 000 vietų paukščiams,

b) 2 000 vietų mėsinėms kiaulėms (daugiau kaip 30 kg),

arba

c) 750 vietų paršavedėms;

6.7. Įrenginiai, kuriuose naudojant organinius tirpiklius atliekamas medžiagų, daiktų arba gaminių paviršiaus apdorojimas – taurinimas, šlichtinimas, dengimas, riebalų šalinimas, atspariu vandeniui darymas, klijavimas, dažymas, valymas arba impregnavimas ir kurių vartojimo pajėgumas didesnis kaip 150 kg per valandą arba didesnis kaip 200 tonų per metus;

6.8. Įrenginiai, kuriuose gaminama anglis (perdegta anglis) arba elektografitas deginimo arba grafitizacijos būdu.

II PRIEDAS

18 STRAIPSNIO 2 DALYJE IR 20 STRAIPSNIUOSE NURODYTŲ DIREKTYVŲ SĄRAŠAS

1. Direktyva 87/217/EEB dėl aplinkos taršos asbestu prevencijos ir mažinimo;
2. Direktyva 82/176/EEB dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų;
3. Direktyva 83/513/EEB dėl kadmio išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų;
4. Direktyva 84/156/EEB dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų;
5. Direktyva 84/491/EEB dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų (su pataisomis)²⁰;
6. Direktyva 86/280/EEB dėl kai kurių pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo 1 sąrašą, išmetimo ribinių verčių ir dėl kokybės siektinų normų, su atitinkamais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/347/EEB ir Direktyva 90/415/EEB keičiančia Direktyvos 86/280/EEB II priedą;
7. Direktyva 89/369/EEB dėl naujų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos prevencijos;
8. Direktyva 89/429/EEB dėl esamų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos mažinimo;
9. Direktyva 94/67/EB dėl pavojingų atliekų deginimo;
10. Direktyva 92/112/EEB dėl titano dioksido pramonės atliekų sukeltos taršos mažinimo ir galutinio panaikinimo programų derinimo tvarkos;
11. Direktyva 88/609/EEB dėl tam tikrų teršalų išmetimo į orą iš didelių kurą deginančių įmonių apribojimo su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/66/EB;
12. Direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos;
13. Direktyva 75/442/EEB dėl atliekų su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EEB;
14. Direktyva 75/439/EEB dėl panaudotų alyvų šalinimo;
15. Direktyva 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų.

²⁰ Pagal 1990 m. gruodžio 4 d. Tarybos direktyvą 90/656/EEB dėl Vokietijoje taikytinų pereinamojo laikotarpio priemonių, susijusių su Bendrijos aplinkos apsaugos nuostatomis (OL L 353, 1990 12 17, p. 59), Vokietija gali pradėti šias nuostatas taikyti pramonės įrenginiams, buvusiems 1990 m. spalio 3 d., t.y. susijungimo dieną, tuometinės Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje vėliausiai nuo 1992 m. gruodžio 31 d.,

III PRIEDAS

PAGRINDINIŲ TERŠIANČIŲ MEDŽIAGŲ, Į KURIAS REIKIA ATSIŽVELGTI, JEI JOS SVARBIOS NUSTATANT TERŠALŲ IŠMETIMO RIBINES VERTESES, RODYKLĖ

ORAS

1. Sieros dioksidas ir kiti sieros turintys junginiai;
2. Azoto oksidai ir kiti azoto turintys junginiai;
3. Anglies monoksidas;
4. Lakūs organiniai junginiai;
5. Metalai ir jų junginiai;
6. Dulkės;
7. Asbestas (suspenduotos dalelės, pluoštai);
8. Chloras ir jo junginiai;
9. Fluoras ir jo junginiai;
10. Arsenas ir jo junginiai;
11. Cianidai;
12. Medžiagos ir preparatai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi per orą;
13. Polichlorinti dibenzodioksinais ir polichlorinti dibenzofuranais;

VANDUO

1. Halogeninti organiniai junginiai ir medžiagos, galinčios sudaryti tokius junginius vandenyje;
2. Fosforo organiniai junginiai;
3. Alavo organiniai junginiai;
4. Medžiagos ir preparatai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi vandenyje arba per jį;
5. Ilgai nesuyrantys organiniai junginiai ir ilgai nesuyrančios bei bioakumuliacinių savybių turinčios organinės toksiškos medžiagos;
6. Cianidai;
7. Metalai ir jų junginiai;
8. Arsenas ir jo junginiai;
9. Biocidai ir augalų apsaugos produktai;
10. Skendinčios medžiagos;
11. Medžiagos, sukeliančios eutrofikacijos procesą (ypač nitratai ir fosfatai);
12. Medžiagos, neigiamai veikiančios deguonies pusiausvyrą (kurias galima įvertinti naudojant tokius rodiklius kaip BDS, ChDS, ir t.t.).

IV PRIEDAS

Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti apskritai arba konkrečiu atveju nustatant geriausias prieinamas gamybos būdus, apibrėžtus 2 straipsnio 11 dalyje, nepamirštant kokios nors priemonės galimų kaštų ir pranašumų bei atsargumo ir prevencijos principų:

1. Mažaatliekės technologijos naudojimas;
2. Mažiau pavojingų medžiagų naudojimas;
3. Proceso metu susidarančių ir naudotų medžiagų bei atitinkamų atliekų panaudojimo bei perdirbimo skatinimas;
4. Palyginami eksploatavimo procesai, įrengimai ar metodai, sėkmingai išbandyti pramoniniu mastu;
5. Technikos pasiekimai ir mokslo žinių bei supratimo pokyčiai;
6. Atitinkamas teršalų išmetimo pobūdis, pasekmės ir apimtys;
7. Naujos ar esamos įmonės paleidimo data;
8. Laikas, reikalingas geriausiam prieinamam gamybos būdui įdiegti;
9. Procese naudojamų žaliavų (įskaitant vandenį) suvartojimas ir pobūdis bei jų energetinis efektyvumas;
10. Taršos prevencijos reikalingumas arba jos poveikio aplinkai ir keliamos rizikos sumažinimas iki minimumo;
11. Avarijų prevencijos reikalingumas ir jų pasekmių aplinkai sumažinimas;
12. Informacija, paskelbta Komisijos pagal 16 straipsnio 2 dalį arba paskelbta tarptautinių organizacijų.